

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ط
وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾
وَقَالَ سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ):
«مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَعْلَمَ أَنَّهُ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَلْيَنْظُرْ:
فَإِنْ كَانَ يُحِبُّ الْقُرْآنَ فَهُوَ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﷺ»

Muhterem Müslümanlar!

Merhametlilerin en merhametlisi olan Allah (c.c.) kullarına her zaman rahmetiyle muamele etmiş, onların doğru yoldan ayrılmaması, sırât-ı müstakîm üzere cennete ulaşmaları için her daim yol göstericiler, yani peygamberler göndermiştir. O peygamberlere, insanlığa kurtuluş rehberi olacak sahifeler/kitaplar indirmiştir. Bütün bir insanlığa Hz. Muhammed ﷺ'i gönderen ve ona Kur'an'ı indiren Yüce Rabbimiz, bizden öncekilere de Hz. Âdem, Hz. Şît, Hz. İdrîs, Hz. İbrâhim gibi nice peygamberler göndermiştir. Onlara sahifeler indirmiş, Hz. Mûsâ'ya Tevrat'ı, Hz. Dâvûd'a Zebûr'u, Hz. İsa'ya da İncil'i inzal buyurmuştur. Ancak! İnsanlardan bir kısmı, kendilerine kurtuluş vesilesi olarak gönderilen resullere uymamış, ilahî kitapların hükmüne boyun eğmemişlerdir. Heva ve heveslerine uymayan bir kısım ayetleri değiştirip yerine kendi elleriyle uydurduklarını yazma gafletine düşmüşlerdir. Cenâb-ı Allah bu durumu Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle haber vermektedir: **“Yazıklar olsun onlara ki, kitabı kendi elleriyle yazarlar sonra da bu, Allah katından indirilendir derler.”**¹

Peki aynı tehlike 1400 yıl önce, Allah Resulü'nün kalbine 23 sene içerisinde peyderpey indirilen Yüce Kitabımız Kur'an için de geçerli midir? Tevrat ve İncil'in başına gelenler Kur'an'ın başına da gelebilir mi? İçerisine insan kelamı karışmış olabilir mi? “Bazı ayetler önceki asırlara hitap ediyor, günümüze hitap etmiyor.” gibi iddialardan yola çıkarak güncellenmesi tartışmaya açılabilir mi?

Değerli Kardeşlerim!

Öncelikle bir insanın imanının geçerli olabilmesi için Kur'ân-ı Kerîm'in Allah kelamı olduğuna, içerisine insan ve cin taifesinden hiçbir varlığın sözünün karışmadığına ve karışamayacağına mutlak iman etmesi gerekir. Her harfinin Allah tarafından korunduğu gibi hükmünün binlerce yıl da geçse asla eskimeyeceğine inanması müminliğin gereğidir. Zira Rabbimiz şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz o zikri (Kur'an'ı) biz indirdik ve onu elbette biz koruyacağız!”**²

“Yoksa Kur'an'ı peygamber uydurdu mu diyorlar? Onlara de ki: Eğer doğru söylüyorsanız haydi Allah'tan başka gücünüzün yettiği kimseleri de çağırın, onların da yardımıyla on sure uydurun da görelim.”³ “De ki: Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine de onun benzerini getiremezler.”⁴ “Hâlâ Kur'an'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.”⁵ “Ayetlerimiz kendilerine apaçık birer delil olarak okunduğunda, (öldükten sonra) bize kavuşmayı ummayanlar, ‘Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir.’ dediler. De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer (Kur'an'a bir şeyler eklemek ya da çıkarmak suretiyle) Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım.”⁶ “O (Kur'an), bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz! Bir kâhinin sözü de değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz! O, Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedi! Eğer peygamber, bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı mutlaka onu kudretimizle yakalardık. Sonra da onun şah damarını koparırdık. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyemezsiniz.”⁷

Değerli Kardeşlerim!

Tüm bu âyet-i kerîmeler Kur'an'ın asla bir insan sözü olmadığını ve yine asla içerisine peygamberin sözlerinin karışmadığının açık bir delilidir. Kur'an hakkında farklı yorumlarda bulunanlar dün olduğu gibi bugün de vardır ve yarında olacaktır. Müminler, Kur'ân-ı Kerîm'in inzal edildiği günden kıyamet sabahına kadar Allah'ın koruması altında muhafaza edileceğine iman ederler. Hüküm ve hikmetinin bağlayıcı ve belirleyici olduğunu bilirler. Hayatlarını bu çerçevede tanzim etme gayretinde olurlar. Ve böylece Allah'ın rızasını umarak ebedi saadet yurdu cennete girmeyi arzularlar.

Hutbemize Abdullah ibn Mes'ûd'un güzel bir sözüyle son verelim: **“Kim Allah ve Resulünü sevip sevmediğini bilmek isterse, baksın! Eğer Kur'an'ı seviyorsa Allah ve Resulünü de seviyor demektir.”**⁸

Allah cümlemizi rızasına erip cennetine girenlerden eylesin.

¹ Bakara suresi, 2:79

² Hicr suresi, 15:9

³ Hûd suresi, 11:13

⁴ İsrâ suresi, 17:88

⁵ Nisâ suresi, 4:82

⁶ Yûnus suresi, 10:15

⁷ Hâkka suresi, 69:41-47

⁸ Taberânî: El-Mu'cem El-Kebîr, 9/132, H.No: 8657